Paulo Coelho

Doctorul sufletelor noastre

În timpurile acestea în care Omul este duşmanul Omului, nu toţi se resemnează să fie înconjuraţi de violenţa cotidiană care pare a fi stilul de viaţă specific mileniului al treilea. Şi asta pentru că, chiar şi în cele mai grele momente, spiritualitatea a rămas prezentă ca un semn al speranţei. Paulo Coelho este unul din scriitorii care apelează la cele mai nobile sentimente pentru a se exprima.

În cărţile sale există multe sfaturi de viaţă. Texte care ne vorbesc de teme banale, dar totuşi profunde. Despre acele lucruri care sunt în noi, dar din obişnuinţă le trecem cu vederea. Fără îndoială, ne dau o mare satisfacţie şi ne întrebăm cum de nu le-am descoperit mai devreme. Aceasta, conform filosofiei sale, are de-a face cu Legenda Personală a fiecăruia dintre noi. Mai precis, drumul pe care trebuie să-l străbatem de-a lungul existenţei noastre. Nu este vorba aici de a exista în această lume, ci de a trăi cu intensitate fiecare moment.

Paulo Coelho s-a născut în Brazilia, în 1947. Înainte de a fi scriitorul faimos care este astăzi, a trecut prin multe experienţe, bune şi rele. A avut o adolescenţă tumultuoasă, dar tocmai din căutarea propriei identităţi a învăţat multe de la viaţă. De asemenea, a avut mai multe ocupaţii, până într-o bună zi când s-a decis să scrie pentru sufletele noastre. Asta s-a întâmplat la vârsta de treizeci şi opt de ani.

Opera sa are deja titluri de valoare precum: *„Alchimistul”*, *„Veronika se hotărăşte să moară”*, *„Unsprezece minute”* *„Al cincilea munte”*, *„Diavolul şi domnişoara Prym”*, *„Pe malul râului Piedra am şezut şi-am plâns”*, printre altele. Totuşi, „Alchimistul” este cea mai apreciată printre cititori şi, totodată, cea care l-a transformat într-unul din cei mai citiţi scriitori din zilele noastre. Aceasta este o operă specială, comparată inclusiv cu „Prinţul” lui Antoine de Saint Exúpery. *„Alchimistul”* este ca un manual de supravieţuire, fără a avea pretenţia de a da lecţii. Stilul său simplu şi direct ne seduce de la început. Conţinutul ne îndeamnă să descoperim, împreună cu protagonistul, secretele, şi să trecem peste obstacole pentru a ne atinge obiectivele. Identificarea cu personajul se face imediat, pentru că, cine nu are o dorinţă de îndeplinit?

Romanul înfăţişează aventurile unui tânăr păstor andaluz, Santiago, care îşi părăseşte oile, pentru a porni în căutarea unei comori

care i se arătase de două ori în vis. Este vorba, astfel, despre Om şi utopiile sale. Călătoria pe care o va întreprinde prin deşert îi va îmbogăţi spiritul, în ciuda tuturor persoanelor şi a situaţiilor pe care le cunoaşte.

Acest fragment este unul din preferatele mele: „… Când vedem mereu aceleaşi persoane, se întâmplă să terminăm prin a le face parte integrantă a vieţii noastre. Şi cum fac parte din viaţa noastră, se întâmplă să încerce să ne modifice viaţa. Dacă nu acţionăm aşa cum se aşteaptă ele, sunt nemulţumite. Şi asta deoarece toate persoanele au o idee despre cum ar trebui să ne trăim viaţa. Dar niciodată nu au idee de cum ar trebui să-şi trăiască propria lor viaţă. La fel ca femeia care interpreta visele, dar nu ştia sa le facă realitate".

„Alchimistul" este una dintre acele cărţi care ne îndeamnă la prostul obicei de a sublinia pasaje şi fraze. Prost, pentru că, estetic vorbind, cartea suferă. Dar, când o facem, ne încântă ca, peste ani, să vedem ce ne-a atras atenţia la momentul respectiv. Sigur, doar dacă este cartea noastră ar trebui să ne rezervăm plăcerea asta.

Romanele lui Coelho sunt o cheie către natura noastră interioară, întrucât ne fac să medităm asupra vieţii, asupra scopului nostru în lume, asupra ţelurilor noastre. Autorul însuşi ne dezvăluie secretul succesului: „Lumea este în mâinile celor care au curajul să viseze şi să-şi asume riscul de a-şi trăi visele".